

LESKLOKORKA PLOSKÁ - *Ganoderma applanatum* - nejedlá.

Jedna z velice běžných druhů dřevokazných hub. Někdy může dorůst i dosti velkých rozměrů. Roste na listnatých stromech a jejich trouchnivějících zbytcích. Vyjímečně i na smrku. Obvykle má tvar nepravidelně hrboлатé placky, která může být poprášena vlastními výtrusy. Tuto houbu lze potkat celoročně, protože bývá víceletá. Asi tak skutečná velikost. 2016.

OHŇOVEC OLŠOVÝ - *Phellinus alni* - nejedlý.

Ohňovců je několik velmi si podobných druhů. Laicky je lze rozeznat podle stromu, na kterém rostou, protože jsou i dost "specialisté" na určitý druh dřeviny (např. o. statný na dubech, obecný na vrbách ...) O. olšový roste nejčastěji na olších a habrech nebo i ořešáku. Můžeme je nalézt po celý rok neboť ohňovce jsou několikaleté. Zde je na habru. 2x zvětšeno. 2015.

PESTŘEC OBECNÝ - *Scleroderma citrinum* - jedovatý.

Je houba patřící mezi tzv. Břichatky. Na rozdíl od hruškovitých pýchavek nemívá třeň, je nepravidelně kulovitý, bochníkovitý nebo až tvaru bramborové hlízy, o průměru do 9cm. Na povrchu bývá šupinkatě rozpraskaný. Roste ve všech typech lesů, parcích apod, spíše v blízkosti listnáčů. Někdy i na sušších místech. Zde je v blízkosti dubu. Asi 2,2x zvětšeno. 2016.

PRÁŠIVKA MALIČKÁ - *Bovista dermoxantha* - jedlá v mládí,

kdy je vnitřek čistě bílý a pevný. Bývá často zaměňována za pýchavky, ale ty mají hruškovitý tvar. Tato prášivka má plodnice prakticky kulovité, nejčastěji o průměru 2 - 2,5 (3) cm. Roste na sušších a spíše písčitéch než vyloženě hlinitých loukách a stráních, od léta do podzimu. Asi 6x zvětšeno. 2016.

PÝCHAVKA OBECNÁ - *Lycoperdon perlatum* - jedlá v mládí, kdy je vnitřek čistě bílý a pevný. Zřejmě nejrozšířenější břichatka u nás. Může být zaměněna za jiné pýchavky, ale všechny jsou jedlé - viz poznámka za názvem. Dorůstá výšky asi 7 - 9 (11) cm. Roste ve všech typech lesů, v parcích a někdy i zahradách. Zde pod lipami. Přibližně 2,5x zvětšeno. 2013.

ČÍŠENKA RÝHOVANÁ - *Cyathus striatus* - nejedlá.

Tato drobná houbička (maximálně 9 x 11 mm) snadno uniká pozornosti. Přitom není vzácná. Roste po deštích od jara do podzimu z trouchnivějících zbytků dřeva, větviček a podobného materiálu částečně zanořeného v zemi. Někdy i z trouchnivých zbytků pařezů nebo kořenových náběhů k nim. Dosti často se vyskytuje houfně a to i po desítkách plodnic. 7 - 8x zvětšeno. 2016.

BĚLOKOSMATKA POLOKULOVITÁ - *Humaria hemisphaerica* - nejedlá. Maličká houba - o průměru asi 13 - 27 mm, která se polomiskovitě rozprostírá. Roste v létě a na podzim na trouchnivých zbytcích dřeva často ukrytého pod povrchem. Nejčastěji tvoří malé skupinky (2 - 6 plodnic). Zde na dávno trouchnivých zbytcích pařezu bůhvíčeho. Asi 6x zvětšeno. 2016.

HNOJNÍK TŘPYTIVÝ - *Cortinarius Micaceus* - nejedlý.

Nejrozšířenější hnojník. Můžeme jej nalézt od dubna až do prvních mrazů. Po deštích vyrůstá ze zbytků listnatého dřeva, kořenů, okolo pařezů apod. Roste vždy trsnatě a to o počtu až do sta exemplářů. Zde jsou starší plodnice vybledlé sušším počasím. Mladé jsou žlutookrové s trochu tmavším středem a posypané jakoby "přáškovým stříbrem". Asi 2x zvětšeno. 2016.

ŠŤAVNATKA ŽLUTOLEMÁ - *Hygrophorus chrysodon* - jedlá.

Šťavnatek je více dosti si podobných druhů. Tato je celkem k poznání podle žlutavého až žlutého okraje (lemu) klobouku. Roste v létě a na podzim v řidších lesích listnatých i jehličnatých, v parcích apod, obvykle na vápnitě půdě. Není příliš hojná. Je spíše teplomilnějším druhem. Asi 2x zvětšeno. 2013.

VOSKOVKA PAPOUŠČÍ - *Hygrocybe psittacina* - nejedlá.

Úhledně vypadající houbička, která může být až strakatá - od zelené přes žlutou, oranžovou až k červené. Podle toho ji lze dobře poznat. Starší plodnice bývají vybledle žluté až bělavé, často se zelenavým nádechem. Roste v létě a na podzim v trávě a opadu řídkých lesů, parků i jen tak na volném prostranství. Zde v proluce mezi dubem, lípou a javorem. Asi 4x zvětšeno. 2014.

VOSKOVKA ZLATOŽLUTÁ - *Hygrocybe quieta* - nejedlá.

Žluté voskovky se od sebe těžko odlišují. V. zlatožlutá (a doufám, že jsem určil správně) patří k velice vzácným druhům. Roste od půlky léta do podzimu a to pak často skupinově. Najdeme ji v hodně řídkých listnatých lesích, parcích i zahradách v trávě a opadu listí na volných prostranstvích mezi stromy nebo jen tak volně na loukách a paloučích. Asi 4x zvětšeno. 2014.

PENÍZOVKA KOŘENUJÍCÍ - SLIZEČKA OCASATÁ

- *Xerulla radicata* - *Oudemansiella radicata* - jedlá, jen kloboučky.

V českých atlasech se můžeme setkat s těmito dvěma názvy (i latinskými). Objevuje se od jara do podzimu, místy i hojněji. Roste jednotlivě až v malých skupinkách z trouchnivějících zbytků dřeva listnáčů ukrytých pod povrchem a to i trochu hlouběji, kdy vytváří jakýsi "kořínek". Asi 2x zvětšeno. 2016.

LAKOVKA OBECNÁ - *Laccaria laccata (affinis)* - jedlá.

Velice běžná, ale drobná houba s průměrem klobouku asi 2 - 5 cm a podélně rýhovaným třeněm. Roste v blízkosti všech druhů stromů, jak listnáčů, tak i jehličnanů. Objevit ji můžeme od jara až do prvních mrazů. Obvykle se vyskytuje po menších skupinkách než houfně. Asi 2,6x zvětšeno. 2014.

LIŠKA BLEDÁ - *Cantharellus pallens* - jedlá a dobrá, stejně jako l. obecná. Dalo by se říci, že je v podstatě albínem (poloalbínem) lišky obecné. Roste od konce jara k začátku podzimu a nejčastěji v blízkosti dubů, někdy i jiných listnáčů nebo i jehličnanů. Vyskytuje se v řidších lesích, hájích a podobných místech. Často naroste mohutnější než l. obecná (viz propiska jako měřítko). Zde v blízkosti mohutného dubu. Asi 2,2x zvětšeno. 2016.

ŽAMPIÓN (PEČÁRKA) HAJNÍ - *Agaricus sylvicola* - jedlý.

Vypadá velice podobně jako žampion polní, ale na loukách, polích a pastvinách jej nenajdeme. Roste v blízkosti jehličnanů (hlavně smrky), občas i listnáčů (duby), a to v řídkých lesích i mimo ně - v parcích nebo i zahradách. Ale vždy pod stromy. Příjemně voní, hlavně na řezu. Asi 2x zvětšeno. 2014.

ŽAMPIÓN (PEČÁRKA) CÍSAŘSKÝ - *Agaricus augustus* - jedlý.

Je opravdu monarcha mezi žampiony: Největší a nejchutnější. Podle vzrůstu a naproti tomu pomalému tmavnutí lupenů a šupinkatému klobouku je celkem dobře poznatelný. Bohužel není běžným druhem, ale spíše vzácnějším. Obvykle jej potkáme na podzim pod stromy. Často pod smrky a to i smrkem stříbrným, ale i pod listnáči (bříza). Asi 1,2x zvětšeno - tedy jen málo. 2016.

ŽAMPIÓN (PEČÁRKA) ZÁPAŠNÝ - *Agaricus xanthoderma* - jedovatý. Jedovaté žampióny jsou k nerozeznání od jedlých. Odlišuje je žloutnutí dužniny na bázi třeně při poranění (na snímku je to zřetelné) a postrádají tu charakteristickou vůni jedlých žampiónů; spíš voní nepříjemně. Ž. zápašný často roste na místech ovlivňovaných lidskou činností jako parky, zahrady, okraje cest od jara do podzimu. Asi 1,5x zvětšeno. 2015. Dosti hojný.

HOLUBINKA TRÁVOZELENÁ - *Russula aeruginea* - jedlá.

Holubinka s povrchem klobouku nerozpraskávajícím, ve světlejších barvách zelené, zelenohnědavé až khaki. Místy poměrně hojná. Objevuje se pod listnatými stromy (bříza, dub ...) v lesích i mimo - parky, zahrady apod. Potkat ji můžeme od jara do podzimu. O něco (asi 1,2x) zvětšeno. 2016.

HOLUBINKA ZLATÁ - *Russula aurea* - jedlá.

Díky zlatavě žlutým tónům na klobouku, třeni i lupenech je dobře určitelná. Je ale velice vzácná, protože je teplomilný druh a u nás zapsaná do *Červené knihy ohrožených druhů*. Najít ji můžeme v létě na volném prostranství v blízkosti listnáčů, např. dubů. Je mezi holubinkami průměrně veliká - tak 7 cm. Zde v trávě na jižním svahu louky v blízkosti dubu. Asi 3x zvětšeno. 2016.

HOLUBINKA MANDLOVÁ - *Russula vesca* - jedlá, velice chutná.

Má velice příjemnou chuť, jakoby po oříšcích nebo mandlích. Může vyrůst už od konce května a až do podzimu. Jejím stanovištěm jsou otevřenější místa v blízkosti listnatých stromů (duby, habry, lípy...) - řídké lesy, háje, parky, zahrady apod. Zde může být jednotlivě až v malých skupinkách. Nebývá příliš hojná (jen místy), ale není ani vzácná. Asi 1,7x zvětšeno. 2016.

HOLUBINKA NAMODRALÁ - *Russula cyanoxantha* - jedlá a chutná. Od jiných holubinek se nechá poznat podle nelámavých (ostatní holubinky mají lupeny křehké) a jakoby mastných lupenů - říká se jim "špekové". Najdeme ji od léta do podzimu ve všech typech lesů, parcích i zahradách vždy pod stromy, nejčastěji listnáči. Má i zelenou formu, která má klobouk v zelených tónech. Je poměrně velká. Asi 1,7x zvětšeno. 2016.

HOLUBINKA SMRDUTÁ - *Russula foetens* - nejedlá, palčivá. Jedna z nejhojnějších holubinek našich lesů, parků, sadů, alejí a zahrad. Roste v blízkosti listnáčů od jara do podzimu. Klobouk s rýhovaným okrajem je pokryt silnou vrstvou slizu, který suchem zasychá. Často bývá okousána od slimáků. Velmi podobná je h. páchnoucí (*R. subfoetens*) - též pro palčivost nejedlá. Obě jsou poměrně mohutné holubinky - na snímku originální velikost. 2016.

ŠTÍTOVKA JELENÍ - *Pluteus cervinus* - jedlá, průměrná.

Tato lupenatá houba se světle masově načervenalými lupeny je velice běžná. Roste obvykle jednotlivě ze starých tlejících zbytků pařezů a kořenů (snad všech listnatých stromů), že to někdy vypadá jako zdánlivě ze země. Najít ji můžeme od jara (občas už i od dubna) do zámrazu v lesích i mimo ně, klidně i ze zbytků solitérního stromu. Asi 1,3 - 1,4x zvětšeno. 2016.

MUCHOMŮRKA ZELENÁ - *Amanita phalloides* - smrtelně jedovatá, jedna z nejjedovatějších hub světa. První příznaky otravy se projevují často až po 4 - 12 ti hodinách, kdy už jsou jedy vstřebány v krvi a poškozují játra. M. zelená roste pod listnatými stromy (duby a lípy....), od léta do podzimu. Místy hojná, jinde téměř chybí. Barva klobouku bývá proměnlivá od světle zelené, přes tmavozelenou až k hnědozelené. Asi 1,7x zvětšeno. 2013.

MUCHOMŮRKA ŠUPINATÁ - *Amanita ceciliae* - nejedlá.

Tato patří mezi tzv. bezprstenné muchomůrky (neboli katmanky), které mají silně rýhovaný okraj klobouku bez šupin. Tato jediná má klobouk silně a celkem i pravidelně šupinatý. Roste v létě a na podzim v řídkých lesích, parcích, hájích spíše pod listnáči a na otevřenějších místech. Je dosti vzácnou, u nás zapsána v *Červené knize ohrožených druhů*. Asi 1,4x zvětšeno. 2016.

MUCHOMŮRKA RŮŽOVKA - *Amanita rubescens* - jedlá, chutná.

Pokožku klobouku se doporučuje sloupnout. Hojně sbíraná houba, lidově zvaná "masák" pro chuť pobobnou masu. Po sloupnutí pokožky musí dužnina alespoň zarůžovět. To je důležitý poznávací znak. U jiných muchomůrek zůstává bílá (maximálně mírně zašedne). Růžovka roste pod jakýmikoliv stromy a nezřídka i solitéry. Průměr klobouku může dosáhnout až 19 cm. 1,5x zvětšeno. 2016.

ČIRŮVKA FIALOVÁ - *Lepista nuda* - jedlá, za syrova jedovatá.
Protože tato houba obsahuje tzv. termolabilní jedy, doporučuje se její delší tepelná úprava - alespoň 29 minut. Najdeme ji i později na podzim, kdy už jiných hub moc nebývá. Roste v opadu lesa a humusu na loukách okrajích lesů, v parcích, zahradách ... Bývá celá v odstínech barvy fialové až lilákové. Suchem a stářím někdy klobouk vybledává do okrových tónů. Asi 1,5x zvětšeno. 2013.

ŠUPINOVKA KOSTRBATÁ - *Pholiota squarrosa* - jedlá - jen kloboučky. Tato trsnatě rostoucí houba roste na patě živých stromů nebo jejich pařezů či na kořenových náběžích k těmto. A to jak jehličnanů, tak hlavně listnáčů, obvykle od léta do zámrazu. Vyskytovat se může prakticky kdekoliv. Je docela běžnou. Občas bývá zaměňována za václavku, což nevadí, neboť v kuchyni má stejné použití. Asi 2,7x zvětšeno. 2014.

VÁCLAVKA CIBULKOTŘENNÁ - *Armillaria cepistipes* - jedlá.

Kupodivu více druhů václavek roste na listnatém dřevu než na jehličnatém. Tato je jednou z nich. Prakticky nerozeznatelná od v. smrkové. Nejčastěji roste na patě buků a dubů, hlavně jejich pařezů. Bývá mohutnější a třeň se směrem dolů kyjovitě rozšiřuje. Někdy mívá tmavější povrch klobouku. Má stejné kuchyňské použití jako v. smrková. Zhruba 4x zvětšeno. 2014. Hojná.

HŘIB QUÉLETŮV - *Boletus queletii* - jedlý, velice vzácný a teplomilný druh, který je u nás zapsán v Červené knize ohrožených druhů. Vyskytuje se v létě a zraje podzimu na vyhřátých místech spíše zásaditých (vápenitých). Často v blízkosti dubů, buků apod. Dal by se zařadit mezi tzv. "modráky" pro modrání až modrozelenání dužniny na poranění (řezu). Zde je zobrazena mladá plodnice. Asi 4x zvětšeno. 2016.

HŘIB DUBOVÝ - *Boletus reticulatus* - jedlý a velice chutný.

Po h. smrkovém druhý nejrozšířenější "pravák" rostoucí u nás. Na rozdíl od h. smrkového nemá slizký povrch klobouku. Najdeme jej spíše v řidších lesích, hájích a zahradách, ale vždy pod listnáči. Hlavně duby, buky, ale i třeba lípami. Místy (hlavně smrkové lesy) nemusí být vůbec. Může růst už i zjara (květen). Jeden z našich nejmohutnějších hřibů. Asi 1,3x zvětšeno. 2016.

HŘIB KOLODĚJ - *Boletus luridus* - jedlý, ale za syrova jedovatý. Proto se doporučuje jeho delší tepelná úprava - min. 34 minut. Tento krásný hřib patří (lidově) mezi tzv. "modráky" neboť na poranění (řezu) ihned modrá až modrozelená. Více mu vyhovují prosvětlenější místa pod listnatými stromy v parcích, řídkých lesích, zahradách a pod. Zde jej můžeme najít od začátku léta až do podzimu. Fotografie zobrazuje skutečnou velikost. 2016.

SUCHOHŘIB PLSTNATÝ - *Xerocomus subtomentosus* - jedlý a chutný, vhodný na sušení, neboť dužnina i po usušení zůstává pěkně žlutá. Tento krásný hřib roste nejčastěji pod duby nebo jinými listnáči, vyjímečně i pod smrky. Nalézt jej můžeme v lesích všech typů, hájích, parcích, alejích apod. Objevuje se v létě a na podzim. Nebývá příliš běžný, jen místy může být jeho výskyt hojnější. Asi 1,7x zvětšeno. 2016.

STRMĚLKA VELIKÁ - *Clitocybe geotropa* - jedlá.

Poměrně mohutná houba, kterou lze celkem dobře poznat. Její plodnice a to hlavně v mládí bývají velice pravidelné že vypadají až jakoby vysoustružené. Roste od léta do podzimu hlavně pod listnáči, někdy i smrky a to nejčastěji v malých skupinkách 2 - 5 plodnic. Vyhovují jí spíš humóznější nekyselé půdy. Nehojná. Zde mezi javorem, lípou a vejmutovkou. Asi 1,2x zvětšeno. 2013.

NEDOHUB RŮŽOVÝ - *Hypomyces rosellus* - mírně jedovatý.

Mezi houby patří i plísně. Nedohubů je několik druhů, které parazitují na různých druzích hub (n. zlatovýtrusý na hřibovitých). Nedohubem napadené houby jsou jedovaté neboť plíseň do nich vypouští své odpadní látky. N. růžový je nejčastěji na muchomůrce růžovce neboli masáku. Nebývá sice moc běžný, ale není vzácný. Objevuje se od června do podzimu. Asi 2,7x zvětšeno. 2016.